

и невидима рѣка. Той стигва: едва са осмѣля да си подигне очитѣ. Той вижда сына си: стѣписва са назадъ обнеть отъ ужасъ. Напраздно очитѣ му търсѣтъ друга нѣкоя глава помалко мила, която бы му послужила за жертва.

„Между туй сынѣтъ са хвърля въ бащинитѣ си обѣтия и са чуди дѣто баща му отговаря тѣи хладнокрѣвно на неговата нѣжностъ: той го гледа потѣнжлъ въ сълзы. О мой татко, дума му, отъ дѣ происхожда тѣзи ти екърбѣ? Подирь едно толкози дълго отсѣтствие, да ли сте недоволны да видите пакъ себе си въ царството си, и да зарадвате сына си? Какво съмъ азъ сторилъ? Вый си отвърщате очитѣ като че ви е страхъ да ма видите? Бащата, обнеть отъ жалость, не отговаряше нищо. Най подирь, като въздхнѣ дълбоко той рече: О Нептуне, какъвъ обѣтъ ти азъ направихъ! съ каква цѣна ты ма отърва отъ коработрошеніето! предай ма на волнитѣ и на канаритѣ, които слѣдъ коработрошеніето ми, трѣбаше да ми прекъснѣтъ живота; остави да живѣе мойтъ сынъ. О жестокий боже! дръжъ, ето моята крѣвъ, пощади неговата. Тѣи като говоряше, той си измѣкнѣ ножа за да са прободѣ, но тѣзи които бѣхъ около му спрѣхъ му рѣката.

„Старецѣтъ Софронимъ, тълкователь на волята на боговетѣ, увѣри го че той можаше да задоволи Нептуна безъ да докара смъртъ на сына си. Вашитѣ обѣтъ, душаше той, бѣ неблагоприятенъ: боговетѣ никога не искатъ да са честѣтъ чрезъ жестокость. Пазете са добрѣ да не притурите на погрѣшката на вашія обѣтъ и тѣзи да го извършите противу законитѣ на природата. Принесете на Нептуна жертва сто быка по бѣлы отъ снѣга; направете да потече крѣвта имъ около негова жертвенникъ увѣнчанъ съ цвѣтъ; турете да са кади благовоненъ тамъянъ въ честь на тогози бога.

„Идоменей слушаше тѣзи думы съ глава наведена и безъ да отговаря: яростьта пламтѣше въ очитѣ му; лицето му, блѣдно и начумерено, мѣнуваше цвѣтъ съка минута; членоветѣ му са виждахъ като че треперяхъ. Между туй неговѣтъ сынъ му думаше: Ето ма, мой татко, Твѣитѣ сынъ е готовъ да умре за умилоствение на бога; не привличайте върху си нѣгова гнѣвъ. Азъ уми-